

[Finansministeren.]

Ledelse, hvad enten det er i Staten, eller det er i det private Erhverv.

Det ærede Medlem siger, at han kan ganske se bort fra Pligten til at tilvejebringe Midler til Dækning af de Udgifter, som han selv vil stemme for til Fødemiddelkort og til Tjenestemændene, fordi Staten jo paa andre Maader faar store Indtægter. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Hvad er det for Udgifter paa andre Omraader, som det ærede Medlem vil slaa en Streg over for at hævde sin Berettigelse til at undlade at skaffe Dækning for de Udgifter, der her er Tale om?

Det ærede Medlem vil opfatte det som et Udtryk for slet Økonomi, at Staten ikke kan dække disse Udgifter til Fødemiddelkort og til Tjenestemændene uden at udskrive de Skatter, der her er Tale om. Jeg vil dertil sige, at efter min Mening vilde det være en saare slet Økonomi for det danske Samfund, hvis man ikke havde gennemført den Regulering paa mange Maader, som Regeringen har gennemført ved at flytte Midler derfra, hvor de er opsamlet, derhen, hvor man har Trang til dem. Det er det, der er gjort igennem den Lovgivning, som i disse Aar er gennemført paa en Række Omraader, og det er det, som har bidraget til at holde den økonomiske Aktivitet gaaende i dette Land, som har bidraget til at fremme det økonomiske Kredsløb, det økonomiske Blodomløb. Hvis man derimod som det ærede Medlem vilde lægge Hovedvægten paa, at Midlerne blev liggende de Steder, hvor de store Indtægter opsamles, saa vilde den Situation, vi har haft i disse Aar, have ført til en Tilstand, som i allerhøjeste Grad vilde have været skæbnesvanger for hele Økonomien herhjemme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Vi har jo nu den højtærede Finansministers Ord for, at Staten er bedre egnet til at fremskaffe Konsolidering end private Virksomheder. Jeg tror, han tager ganske fejl her. Det er mig fuldkommen klart, at der er en Række private Virksomheder, det ikke er gaaet godt, men jeg har endnu ikke hørt ret mange, der vil paastaa, at Virksomheder, der ledes af Staten, gaar bedre. Jeg har tværtimod snart sagt kun hørt det mod-

satte, og jeg tror, at den Opfattelse er fuldkommen rigtig.

Den højtærede Minister talte om at se paa Status. Ja, den er jo meget nem at se paa. Formueparagraffen viser overhovedet ingen Forskydning, hvis den er ærlig. Der er ikke andre Forskydninger end dem, der kommer gennem Driften. Hvis der er andre, saa er Grunden den, at Formueparagraffen er uærlig, og saa maa man opstille en anden. Det er der virkelig ingen Ben i. Derfor maa jeg hævde, at det, det kommer an paa, er, hvordan Driften gaar, og som Statsregnskabet foreligger — og jeg maa gaa ud fra, at det er rigtigt —, har vi gennem disse Aar haft saa og saa stort et Overskud.

Den højtærede Finansminister spørger, hvor jeg mener der skal indføres Besparelser. Det kunde ikke falde mig ind at besvare dette Spørgsmaal, da jeg nemlig ikke har Ledelsen. Den Dag jeg har Ledelsen, hvis jeg faar den, maa andre spørge mig, og saa bliver det min Sag at svare. Det er i denne Situation Finansministerens Sag med Forstand at kunne redegøre herfor. I en Situation, hvor man faktisk i Skatter faar henimod 150 Mill. Kr. mere end for faa Aar siden, og hvor man efter Socialdemokratiets Sigende har en god Beskæftigelse, langt bedre, end man kunde have, hvis ikke Socialdemokratiet stod for Styret, i en saadan Situation maa det virkelig være den siddende Regerings Sag at begrunde, at det desuagtet er nødvendigt at udskrive nye Skatter for at gøre dette eller hint, som er en naturlig Følge af hele Udviklingen.

Endelig vil jeg gerne sige med Hensyn til Pengene, at hvis de skulde mangle, har vi jo samlet dem sammen een Gang. De er jo ikke uddelt endnu, de 27—28 Mill. Kr., som er opsparet igennem de sidste Aar. I givet Fald har vi dem som Reserve.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg nævnte før det Tal for Forskellen i Beskatningen af to omtrent lige store Gaarde for at søge at bevise over for Ministeren, at Skatten er ikke inkluderet i Handelsprisen, som man giver, naar man køber en Ejendom. Ministeren siger, at det er muligt, at Vurderingen er forkert. Ja, ja, det kan man jo sige, og det er muligt, at det kan være lidt svingende, men det ved vi jo meget godt, det ved den højtærede Finansminister saa grum-